

ŽIVOT PAMĚTNÍKA LUBOŠE MARTINKA

zpracovali žáci a žákyně ze ZŠ Horní

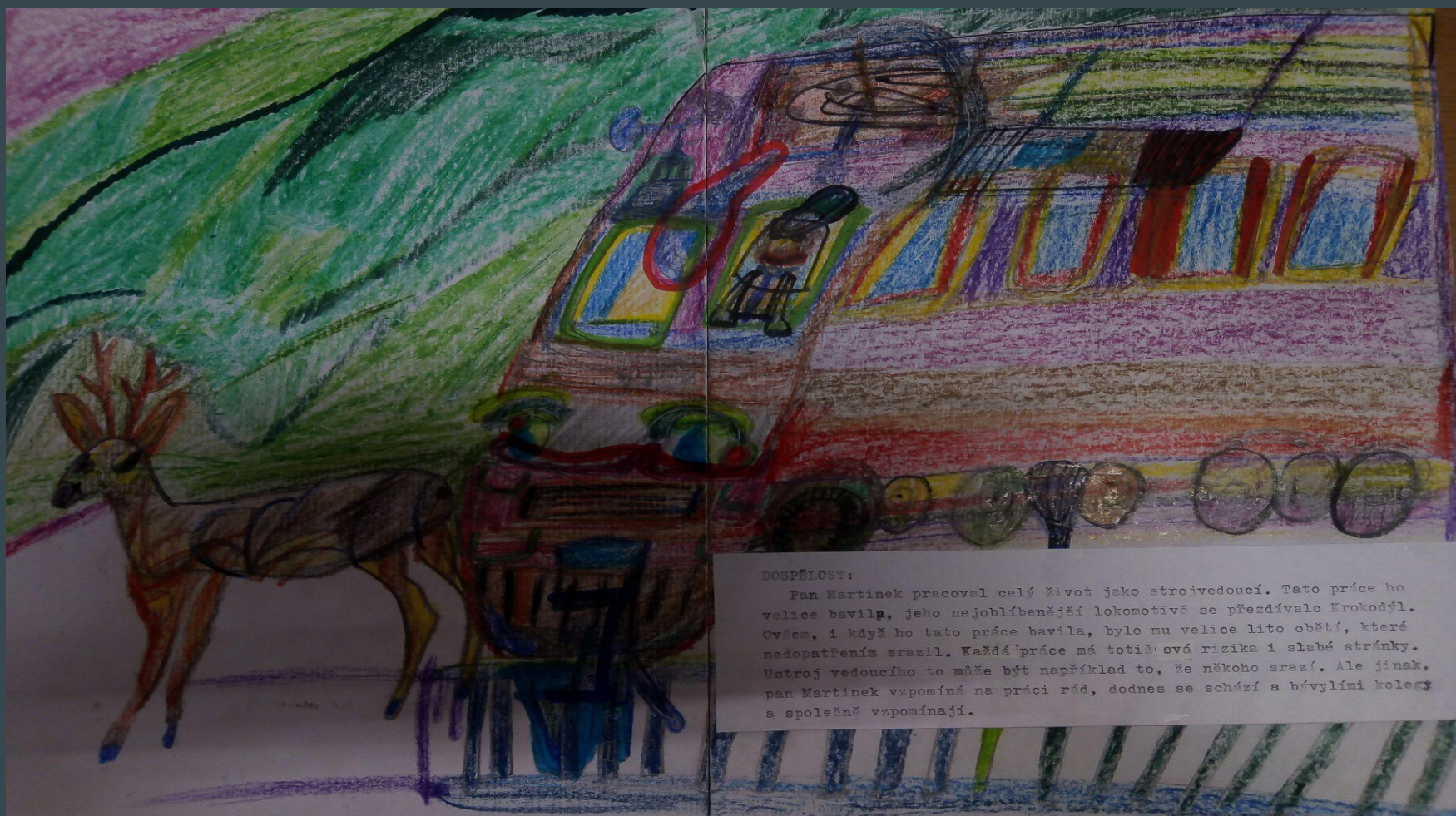
DĚTSTVÍ:

Malý Luboš jezdil vždy v létě na prázdniny na statek k tetě Adéle. Naučil se tam mnohému. Když byl malým chlapcem sbíral vajíčka nebo pomáhal sušit seno, jako větší jezdi s koňmi i na koních. Z koušel jezdit i na krávkě. Musel zde hodně pomáhat, ale měl to tam moc rád.

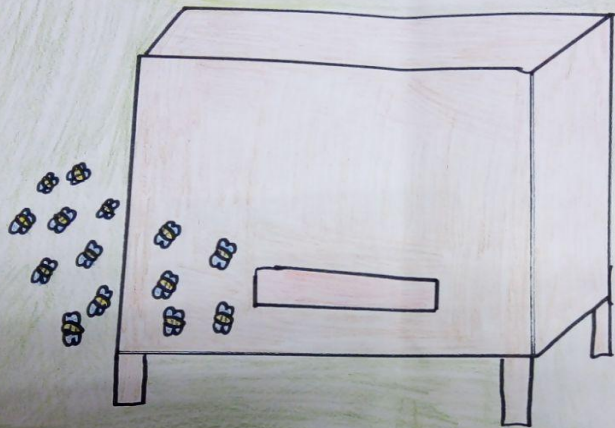
VOJNA:

V 18 letech musel pan Martinek odejít na 2 roky na vojnu, kde byl přiřazen ke Znojmu k pohraničnickům. Každý den obcházel hranice a kontroloval, jestli se je někdo nesnaží nezákonně překročit. Občas si se svými přáteli sedl za drátěným plotem a dívali se do Rakouska. Vždy s ním chodil psův. On sám psůvem nebyl, ale někdy psy trénoval.

DOSPĚLOST:

Pan Martinek pracoval celý život jako strojvedoucí. Tato práce ho velice bavila, jeho nejoblíbenější lokomotivě se přezdívalo Krokodýl. Ovšem, i když ho tato práce bavila, bylo mu velice líto obětí, které nedopatřením srazil. Každá práce má totiž svá rizika i slabé stránky. Ustroj vedoucího to může být například to, že někoho srazí. Ale jinak, pan Martinek vzpomíná na práci rád, dodnes se schází s bývalými kolegy a společně vzpomínají.

V současné době se pan Martinek věnuje včelaření, houbaření, vnořatům a svému pejskovi. Také rád jezdí na výlety. Baví ho jezdit i vlakem. Rád cestuje. Hodně času tráví na chalupě.